

udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet anfører, at elværker driver en monopolvirksomhed, hvor forbrugerne ikke har adgang til frit at vælge elleverandør. Så længe det er tilfældet, skal elværkerne ikke involvere sig i sideordnede aktiviteter, som kan påføre forbrugerne unødigt risiko for tab og endog et egentligt tab. Forbrugerne må være sikre på, at den pris, de betaler for elektricitet, kun dækker omkostningerne ved fremstilling af strømmen med anvendelse af rationel og miljømæssigt moderne teknologi.

Det kan jo gå galt, hvilket SEAS-sagen er et alt for godt eksempel på. I SEAS-sagen var det tomatproduktion, fiskeopdræt og vindmøllefabrikation, som udgjorde den sideordnede aktivitet. Resultatet blev et tab på over 230 mio. kr., som forbrugerne i området nu må »afdrage« i 15 år i form af manglende elprisnedsættelse ved rationaliseringsgevinster. I SEAS-sagen var der blandt ministre, politikere og embedsmænd udbredt opbakning til de sideordnede projekter. Ministre brugte projektet til promovning, og SEAS blev i en periode betragtet som et fremtidsorienteret mønsterprojekt til efterfølgelse. I dag ved alle, at det ikke blev tilfældet. I dag ved alle, at det ikke går godt, når elværksfolk, politikere og embedsmænd går i gang med et virke, de ikke har fornøden viden om.

En lovgivning, som tillader alle dele af vores elsektor at begive sig ud i sideordnede aktiviteter, kan Fremskridtspartiet ikke anbefale. De samme politikere, som bakkede SEAS-projektet op og tog fejl, argumenterer nu for, at elværkerne skal i gang med andre projekter - de vil igen tage fejl. Fejlinvesteringer vil betyde økonomiske tab. Hvem skal dække disse tab? Ministeren, politikerne eller elværksledelserne? Nej, præcis som i SEAS-sagen vil det blive forbrugerne, som må bære byrden i form af kontant afregning over elregningen.

Ingen elværker er selvfølgelig så inkompetente, at de begiver sig ud i tomatavl eller fiskeopdræt igen. 1995-melodien er »udenlandske aktiviteter«, det er energirådgivning, elinstallatørarbejde eller rådgivende ingeniørvirksomhed i første omgang! Det kan og vil give tab, når elværkerne, hvis ledelser slet ikke har forudsætninger inden for disse områder, skal betrede disse nye græsange.

Ud over de tab, elværkerne kan lide, så vil der meget let blive tale om helt urimelig konkurrence over for de virksomheder, der allerede er etableret inden for de brancher, hvor elværkerne nu vil være med. Der er nemlig ikke tale om, at elværkerne vil forsøge sig med nye erhvervsområder. Elværkerne vil komme i konkurrence med små elinstallatører, rådgivende ingeniører osv. Konkurrencen kan aldrig blive fair, eftersom elværkerne ikke er skattepligtige på samme måde som de private virksomheder. Elværkerne har desuden hele deres produktionsapparat, kapitalapparat og medarbejderstab på vilkår, som ingen private kan få.

Fremskridtspartiet må derfor meget kraftigt advare imod, at elværkerne giver sig til at ødelægge erhvervsgrundlaget for mange danske brancher. Hvis de projekter, som elværkerne kan finde, er så åbenlyst gode og rentable, da kan elværkerne lade private virksomheder forestå arbejdet på licitations-/samarbejdsbasis.

Lovforslaget er fyldt med ministerbeføjelser. Fremskridtspartiet er imod ministerbeføjelser, eftersom de efterlader Folketinget uden viden om, hvilke bestemmelser der bliver gældende retspraksis. I det konkrete forslag har ministeren haft svært ved på forhånd at oplyse om intentionerne bag de mange beføjelser - det er bekymrende. Ministeren burde have fremsat et lovforslag med præcise lovbestemmelser og ikke kun en tom rammelov. Det er selvfølgelig en formildende omstændighed, at ministeren har lovet elværkerne at tage dem med på råd ved udformning af de konkrete retsfor skrifter. Men det efterlader fortsat Folketinget i en rolle, hvor udmøntningen af loven kan vise sig at være en helt anden, end intentionen har været ved lovens vedtagelse.

Lovforslaget betyder endvidere afgivelse af meget betydelig kompetence til Elprisudvalget. Elprisudvalget har sin berettigelse i forhold til det offentlige tilsyn med prisdannelsen på elektricitet. Nu skal udvalget imidlertid også til at vurdere, om de sideordnede aktiviteter er unfair konkurrence over for private. Det er en opgave, som Konkurrencerådet burde pålægges. Elprisudvalget skal endvidere tage stilling til, hvor meget »overskud« et elværk kan bruge på de nye aktiviteter m.v. Det fremgår af ministerens svar, at det forventes, at Elprisudvalget gennem en række afgørelser vil skabe en